

Scénář k nahrávce ze dne 23.11.2022

Jaroslav Someš (*21.6. 1941)

Jaroslav Someš se narodil v roce 1941 je český herec, vystudoval Janáčkovu akademii múzických umění a Filozofickou fakultu Karlovy univerzity. Už na 11-ti leté škole Jana Nerudy v Praze chodil na dramatický kroužek, hraní divadla už ho od té doby bavilo.

1. Jaroslav Someš, český herec a divadelní historik se narodil 21. června roku 1941 v Praze. Už jako malý kluk si přál být hercem, bavilo ho to natolik, že už na střední 11-ti leté škole Jana Nerudy v Praze, chodil na dramatický kroužek, z něj vyšlo také několik dalších českých herců.

2. Zeptaly jsme se pana Someše, jestli měl někdy v mládí problémy s policií a on nám začal vyprávět příhodu, která se mu stala na konci A on nám začal vyprávět příhodu, která se mu stala na konci 60. let při cestě do zahraničí.

... v létě roku 69, konkrétně v srpnu jsem vyjel na tří týdenní zájezd, s cestovní kanceláří mládeže do Belgie a Paříže. Týden jsme byli v Bruselu, týden jsme byli ve Westende a týden jsme byli v Paříži. A v Paříži jsme spali, samozřejmě, jak to tak tehdy bývalo ve vykřičené čtvrti, protože tam byly ty hotýlky nejlevnější Rue Blanche. Dostali jsme, tehdy, když jste jela ven, tak jste dostala kapesné. Nekupovala jste si kapesné ve směnárně, ale bylo vám to kapesné přiděleno jenom určitá kvóta. A tehdy nám bylo přiděleno 40 nových franků...

3. V hotelu jim bylo sděleno, že kauce na klíč je buď 40 franků nebo pas. Všichni odevzdali pasy. Celý pobyt proběhl našťastí bez problémů až na poslední den, kdy se pan Someš přimotal k jednomu shromáždění, na němž si místní připomínali rok od příjezdu vojsk Varšavské smlouvy do Československa.

... přišli kromě policajti a chtěli po mně legitimaci. A já jsem jim tedy vysvětloval, že žádnou legitimaci nemám, že nemám ani pas, jenomže francouzský policajt neumí anglicky, česky umí ještě hůř, takže řekli, že půjdu s nimi, což jsem sice pochopil. Ale já říkal jsem, že s nimi nepůjdu, protože druhý den ráno odjíždíme autobusem do Bruselu, protože jsem odlétala zase zpátky z toho Bruselu.

4. Pan Someš se mírně vzpouzel a tak to policie vyřešila tím, že mu nasadila pouta, odvezla ho na policejní stanici do Grand Palais.

... tak ráno přišel komisař, zavolal si paní tlumočnici z ambasády, tak ta jim to teda vyložila a bylo to velmi jednoduché, celkem, mohl jsem říct, vysvětlilo se to. Jenomže teď co se mnou, protože ona zavolala do toho hotelu, tam řekli, že ano, výprava odjela a pas vzala s sebou. Protože ten vedoucí zájezdu samozřejmě měl příkaz pasy emigrantů prát s sebou. Byl jsem pro ně emigrant.

5. Pas byl pryč a vystavením výjezdní doložky, na kterou si musel půjčit peníze, trvalo několik dní svůj prodloužený pobyt tak využil k návštěvě divadelního představení, které by kvůli odjezdu do Bruselu nestihl.

... když jsem přijel do Paříže, tak všude byly plakáty, že premiéra Rostandova Orlika v Těâtre Saint-Martin, asi 2 dny, potom, co odjíždíme. Bylo mi to hrozně líto, takže jsem tam samozřejmě byl, viděl jsem Orlika v Těâtre Saint-Martin...

6. Pan Someš nakonec do Prahy odjel, ale jeho pas jsem mu vrátil až za 2 roky. Sice značně opotřebovaný, ale i tak v dobrém stavu a ještě dlouho mu sloužil.

7. Pan Someš co máš za svůj život, zažil hodně dobrého i zlého, a přesto ničeho nelituje a rád by nám připomněl...

... ať je doba jakákoliv a ať je režim jakýkoliv vlastně nikdy není ideální. Žil jsem 40 let v režimu, kterej byl neradostný, a přesto musím říct, že jsem tam zažil hromadu krásnejch, jak jsem říkal, prožil jsem vlastně velmi šťastnej život.

Vypracovaly žáčky ZŠ s rvj K Milíčovu, Praha 4

Klára Vorlová a Eliška Pecháčková